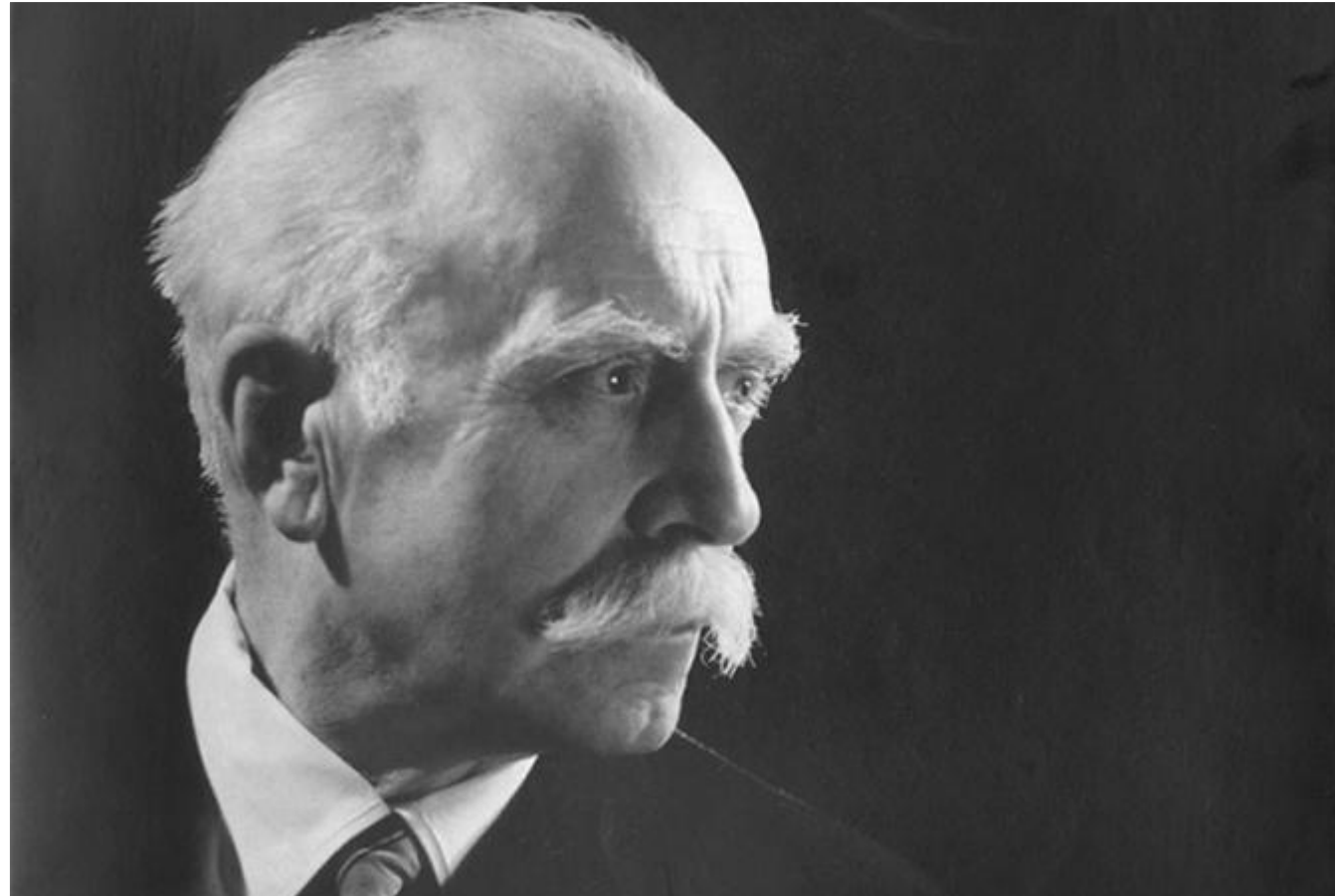

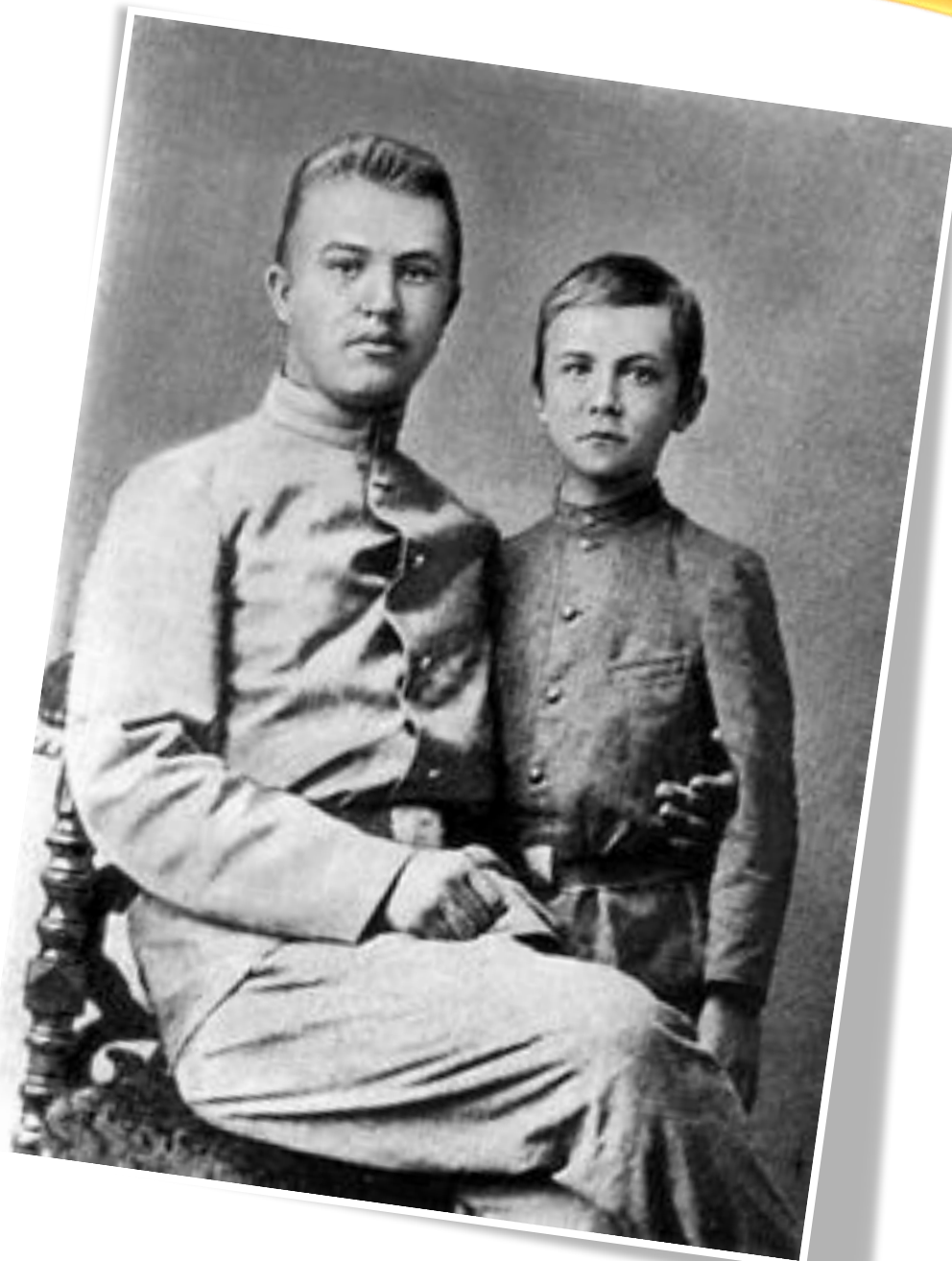

Зараз ви слухаєте одну з
відомих композицій Миколи
Ревуцького - Подоляночка

Є яскраві таланти, які бурхливо вриваються в життя і швидко стають його невід'ємною складовою, є такі, що роблять це непомітно, але стають не менш значними. А є люди, які більшу частину свого таланту віддають учням. Саме до такої категорії людей і належить видатний композитор та педагог Левко Ревуцький .

Народився Лев Миколайович Ревуцький
20 лютого 1889 року в селі Іржавець Прилуцького
повіту Полтавської губернії
(нині - Чернігівської області)
в сім'ї попечителя сільської школи.
Батьки майбутнього композитора, окрім того,
що були освіченими, інтелігентними людьми,
дуже любили музику, що, безперечно, сприяло
пробудженню і ранньому розвитку
обдаровання хлопця.

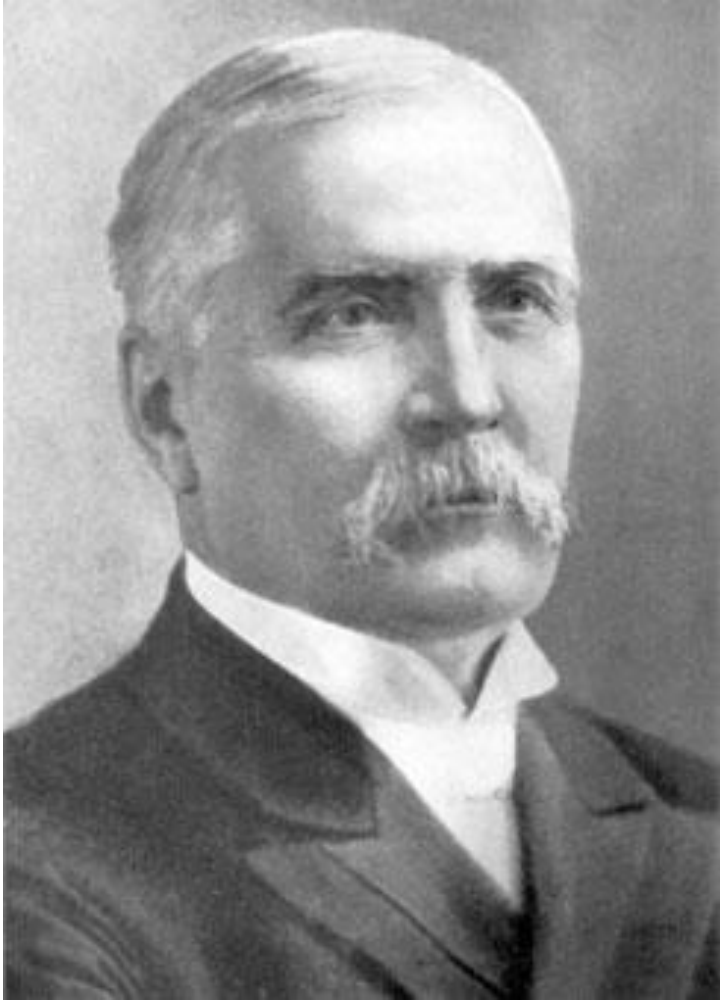

Музичний талант Левка проявився дуже рано. Мати почала вчити його гри на фортепіано, коли йому ледь виповнилося п'ять років. Проте справжній потяг до музики розвинувся значно пізніше. Десь з десяти років хлопець виявив хист імпровізування. За те, що він мав абсолютний слух, його прозвали Камертоном. Роки гімназичного навчання розпочалися в Прилуках. У 1903 р. батьки вирішили перевести Левка до Київської приватної гімназії

Г. Валькера. Незабаром він вступає до музичної школи Н. Тумановського, у фортепіанний клас М. Лисенка. "М. В. Лисенко перший став для мене зразком ставлення до своєї мистецької справи", - згадував пізніше Лев Ревуцький.

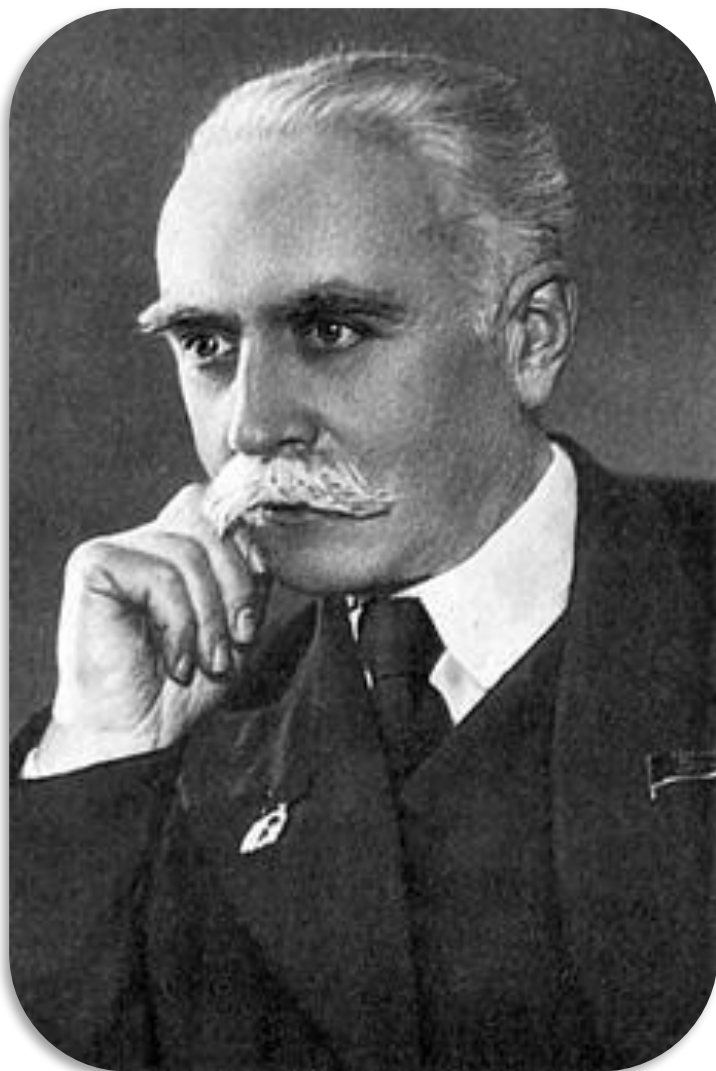
Закінчивши у 1907 р. гімназію, він вступає на фізико-математичний факультет Київського університету. Наступного, 1908 р., Лев Ревуцький переходить на юридичний факультет і тоді ж відновлює заняття фортепіанною грою в музичному училищі Російського Музичного Товариства. "Займався по шість, сім, навіть вісім годин на день, вивчив немало. Однак зрозумів дещо пізніше, що в моїх заняттях був і недолік: я часто брався грати те, за що не слід було братися, і тоді у творах не досягав бажаної довершеності. Але були й успіхи", - писав про ці часи композитор.

Творча спадщина Л.М.Ревуцького – гідне продовження великої справи його славних попередників – Лисенка, Стеценка, Леонтовича, Степового. В нових історичних умовах він повторив те, що свого часу зробив класик М.В.Лисенко, органічно поєднавши народне і професіональне. Композиторський стиль його формувався на основі глибокого і всебічного пізнання національного народного мелосу та перетворення традицій сучасної професійної музики. Виразна мелодика творів поєднується з напруженою складною гармонікою.

По смерті Ревуцького його іменем були названі Чернігівське музичне училище, Державна чоловіча хорова капела та музична школа № 5 (у Києві); до 100-річчя митця було відкрито Меморіальний музей-садиба Л. Ревуцького у с. Іржавець, названо вулицю на Харківському масиві у Києві.

З іменем Левка Миколайовича Ревуцького пов'язана ціла епоха розвитку української музики, створення ним власної композиторської школи, формування національно-стильового напрямку в загальноєвропейській культурі, відповідного категоріям високої духовності й професіоналізму. Підсумком фортепіанного доробку композитора являється Концерт № 2 F-dur, який появився напередодні святкування 120річчя митця. Рукопис партитури було втрачено під час Великої Вітчизняної війни.

Дякую за увагу!